

“Тасдиқ мекунам”

Ректори МДТ “Донишкадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба
номи Мирзо Турсунзода”, номзади
илмҳои филологӣ, дотсент



Назарзода М. М.

соли 2025.

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Султонов Муҳаммадато Исоевич дар
мавзуи ““Садои мардум” – ҳамчун нашрияти парламентӣ” барои дарёфти
дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 –
Рӯзноманигорӣ

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илм.
Диссертатсияи Султонов Муҳаммадато Исоевич дар мавзуи ““Садои мардум”
– ҳамчун нашрияти парламентӣ” ба бандҳои 9-10-уми баҳши “Соҳаҳои
таҳқиқот”-и шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ
мувофиқат мекунад.

Марҳилаи бозсозӣ ва ба истиқлоли давлатӣ расидани Ҷумҳурии
Тоҷикистон заминаи воқеии дигаргуниҳоро дар тафаккур ва андешаронии
мардум ба амал овард, ки ин омил яке аз сабабҳои таъсис ва ташаккули
воситаҳои ахбори оммаи сифатан нави миллий гардад. Зери таъсири вазъи
сиёсӣ иҷтимоӣ ва фарҳангии ба вучудодада, чараёни худшиносӣ ва
худогоҳии миллий низ нуфуз ёфта, омили зуҳур ва таҳаввули вазъи иттилоотӣ
гардидааст. Нақши омилҳои номбаршуда дар таъсис ва ташаккули
рӯзномаҳои ҳукуматӣ низ чашмрас гашта, натиҷаи он пайдоиши рӯзномаи
парлумонии “Садои мардум” ҳамчун нашрияти мақомоти Совети Олии РСС
Тоҷикистон гардидааст. Ин рӯзнома дар низоми матбуоти даврии тоҷик
нахустин рӯзномаи парлумонӣ ба ҳисоб рафта, дар тури фаъолияти хеш дар
фазаи иттилоотии ҷумҳурӣ мавқеъ ва ҷойи худро пайдо кардааст. Омилҳои
таъсис, таърихи нашр ва махсусиятҳои мундариҷавию жанрии рӯзномаи
“Садои мардум”, ки дар давоми солҳои муайян шакл ва ташаккули таҳаввул
ёфтааст, имкон медиҳад, ки фаъолияти нахустин рӯзномаи парлумонии
Ҷумҳурии Тоҷикистон ва вижагиҳои типологии он мавриди омӯзиш ва
таҳқиқ қарор дода шавад. Дар ин чараён, аз ҷиҳати амалӣ ва назарӣ
мушаххас намудани марҳилаҳои ташаккул, нақш ва ҷойгоҳи рӯзномаи

“Садои мардум” дар солҳои нооромии вазъи кишвар, ҷараёни дигаргуниҳои ҳаёти ҷомеа, ташаккули таҳияи қонунҳо, оммавикунонии қонуну қарорҳо ва асноди расмиву ҳуқуқӣ, ҳамчун ниҳоди иҷтимоӣ, шаклгирии афкори нави омма, ҳамдигарфаҳмӣ, қонун намудани талаботи маънавии ҷомеа ба ахбори муҳим ва созанда, аз ҷумла, оид ба мушкилоти сиёсӣ иҷтимоӣ, забону адабиёт ва фарҳангии миллӣ низ муҳим буда, ин усули пажӯҳиш имкон медиҳад, ки бобати тазодҳои давраи гузариш, тарз ва равишҳои рушд ва таҳаввули матбуоти даврии сифатан нав дар асоси таҷрибаи ин нашрияи парлумонӣ сухан карда, дар матни воқеиятҳои давраҳои гуногун ба нақш ва ҷойгоҳи ин рӯзнома дар фазои иттилоотии ҷумҳурӣ ҷиҳати таҳкими таҷрибаи қонунгузорӣ, маърифати ҳуқуқӣ ва амсоли ин баҳо дода шавад. Ин ҳама аз мубрами пажӯҳиши мавзуи мазкур шаҳодат медиҳад. Аҳаммияти кори таҳқиқи Султонов Муҳаммадато Исоевич, пеш аз ҳама, дар он зоҳир меёбад, ки мавзуи ““Садои мардум” – ҳамчун нашрияи парламентӣ” бори аввал дар қолаби диссертатсия таҳқиқ шудааст. Ин мавзӯ дар журналистикаи тоҷик мавзуи комилан нав ба шумор меравад.

Саҳми шахсии доктараб дар ҳалли масъалаҳои илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳаммияти он. Саҳми шахсии диссертант дар омӯзиш ва пажӯҳиши рӯзномаи “Садои мардум” дар ҷамъоварии маводди сарчашмаҳои назариву амалӣ, омӯзиш ва натиҷагирӣ аз пажӯҳишҳои илмии олимони соҳа, фарогирӣ ва муқоиса ба ҳабабардорӣ аз назариёти олимони ватанӣ хориҷӣ, омода намудани мақолаю маърузаҳо ва наشري рисолаю дастури таълимӣ доир ба мавзуи мазкур зоҳир мегардад. Таҳқиқоти анҷомёфта маҳсули заҳмати ҷандсолаи унвонҷӯ буда, ниҳоят дар шакли рисолаи диссертатсионӣ ба анҷом расидааст.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо ниспона додани нағгонӣ, аҳаммияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба доктараб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст. Нағгонии диссертатсия, пеш аз ҳама, дар он зоҳир мешавад, ки бори аввал дар журналистикаи тоҷик мавзуи «“Садои мардум” – ҳамчун нашрияи парламентӣ» мавриди пажӯҳиш қарор гирифта, масъалаҳои мартуб ба омилҳои пайдоиш ва ташаккули ин рӯзнома, ҷанбаҳои мавзӯӣ, ва мансубияти жанрӣ баррасӣ гардидаанд.

Аҳаммияти назарии диссертатсия бо он асоснок мегардад, ки таҳқиқи масъалаҳои матраҳшаванда ва равиши таҳқиқи диссертант дар омӯхтани масъалаҳои ҳамагунӣ нашрияҳои парлумонӣ ҳамчун типӣ нави матбуоти даврӣ шинохта шавад, симо, нақш ва мавқеи рӯзномаи “Садои мардум” дар низомии матбуоти даврии тоҷик ва фазои иттилоотии Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян ва мушаххас гардад. Инчунин то андозае барои равшан намудани

инъикоси воқеиятҳои сиёсӣю иқтисодӣ, иҷтимоиву фарҳангии кишвар ва савияи касбии рӯзноманигорон ва мухбирони ин рӯзнома мусоидат карда, нуктаҳои норавшани таърихи матбуоти даврии тоҷик ва пубтлисистиکارо шарҳ дода, фаъолияти нашрия ва мухбирони он дар партави дигаргуниҳои сиёсӣю иҷтимоии солҳои 90-уми асри XX ва баъди он арзёбӣ шуда, ҳолигӣ, ки дар ин марҳила вуҷуд дошт, пур карда шудааст.

Аҳаммияти амалии диссертатсияи мавриди назар дар он зоҳир меёбад, ки аз маводи рисола, натиҷаи таҳқиқ ва хулосаҳои илмӣ он метавон дар навиштани мақола, таълифи диссертатсияҳои илмӣ, таҳқиқи масъалаҳои ҷудогонаи журналистикаи тоҷик, таълифи китобҳои дарсӣ, дастурҳои таълимӣ барои донишҷӯёну магистрантҳо, аспирантон ва унвонҷӯёни факултетҳои журналистикаи донишгоҳу донишқадаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон ва муассисаҳои таҳсилоти махсуси журналистӣ истифода кард.

Диссертатсияи Султонов Муҳаммадато Исоевич аз муқаддима, 3 боб, 7 фасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва номгӯи таълифоти доктлаби дараҷаи илмӣ иборат аст.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамияти мавзуи таҳқиқ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, робитаи таҳқиқ бо барномаҳои илмӣ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, объект ва предмети таҳқиқ, асосҳои методологӣ ва сарчашмаҳои он, равишҳо ва нағзониҳои таҳқиқ, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назарӣю амалии таҳқиқ, саҳми шахсии доктлаби дараҷаи илмӣ, тавсиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва ғайра ба таври муфассал нишон дода шудаанд.

Боби якуми диссертатсия “Омилҳои пайдоиш ва ташаққули нашрияи “Садои мардум”” ном дошта, таҳқиқи ин масъала дар ду фасл анҷом дода шудааст. Фасли якум “Вазъи сиёсӣю фарҳангии замони бозсозӣ ҳамчун омилҳои таъсиси нашрия” ва фасли дуюм “Марҳилаҳои ташаққул ва таҳаввули рӯзномаи “Садои мардум” пас аз Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон” унвон гирифта, дар он дисертант баъди таҳқиқ ба хулосаи дуруст омада чунин меғӯяд: “Вазъи сиёсӣю иҷтимоӣ ва фарҳангии солҳои навадуми садаи бист заминаи воқеиро барои пайдоиш ва ташаққули нашрияи “Садои мардум” ба вуҷуд овард, ки яке аз омилҳои муассири дигари он зуҳури наҳзатҳои идеявӣю сиёсии ҷанбаи миллӣдошта мебошад. Маҳз, ҳамин омил ба шаклгирӣ ва фаъолияти ин нашрия асоси воқеӣ ба вуҷуд овард ва таваҷҷуҳи оммаро ба нашрия зиёд намуд. Ба ин далел, нахустин рӯзномаи парлумонии кишвар дар заминаи ормонҳои муайяни истиқлолхоҳӣ, ҷаҳоншиносӣ, сиёсӣ,

иҷтимоӣ ва милли ба вучуд омада, ҳамин тамоюли мусбат ташаккул ва таҳаввули минбаъдаи ин нашрияро дар тули солҳо муайян намуд”.

Боби дуюми диссертатсия **“Вижагиҳои шакли мундариҷавии нашрия”** низ аз ду фасл иборат мебошад. Фасли якум **“Вижагиҳои ороиш ва дизайни нашрия”** ва фасли дуюм **“Таснифоти мавзуии маводди нашрия”** ном гирифта дар он унвонҷӯ баъди пажӯҳиш ба хулосаи амиқ омада, андешаи хешро чунин баён намудааст: **“Ороиш ва дизайн ҷузъи асосии сохтори мундариҷавӣ ва зебоишиносии рӯзномаи “Садои мардум” будааст. Хусусияти Ҳирфаии ороишӣ ва дизайнии рӯзнома дар ҳамаи марҳалаҳои инкишоф бо мундариҷа таносуби комил дошта, рангорангии ҳуруф, саҳифаорой, истифодаи акс ва маҷмуи аломатҳои матбаа шаклу мундариҷаи ботинӣ ва зоҳирии нашрияро ғанӣ ва зебо сохтааст. Ороиш ва саҳифабандии рӯзнома мувофиқи талаботи вақт ва хостаҳои доираи васеи хонандагон сурат гирифта, ҷузъи ороиш, ташкили сохтори нави графикӣ ва тарзи муассири саҳифабандӣ ҷанбаи зебоишиносӣ ва равшаншиносонаи нашрияи парлумониро диққатангез намудааст”**.

Боби сеюми диссертатсия **“Таносуби жанрҳои публитсистӣ дар рӯзномаи “Садои мардум”**” дар се фасл мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд. Дар фасли якуми боби сеюм **“Воқеиятҳои муҳими рӯз ва инъикоси онҳо дар қолаби жанрҳои хабарӣ”** махсусиятҳои хабарҳои рӯзномаи “Садои мардум” бо дарназардошти омилҳо, тарзи таҳия, василаҳои хабарсоз, маҳорати хабарнависӣ, усулҳои таҳияи хабар, анвои хабарҳо, дид дар хабар ва амсоли ин таҳлилу таҳқиқ гардидааст.

Дар фасли дуюми боби сеюм **“Мавқеи жанрҳои таҳлилӣ дар баррасии масъалаҳои сиёсӣ ва иҷтимоӣ”** истифодаи жанрҳои таҳлилӣ дар шарҳу тавзеҳ ва баррасии масъалаҳои гуногуни иҷтимоӣ баррасӣ гардидааст. Диссертант бо таҳлили маводи таҳлилии рӯзномаи “Садои мардум” ба хулосаи дуруст омада чунин мегӯяд: **“Жанрҳои таҳлилӣ барои рӯзномаи “Садои мардум” василаи муҳим ва муассири инъикоси воқеиятҳои сиёсӣ ва иҷтимоӣ ва иқтисодиву фарҳангии ҳаёти ҷумҳурӣ буда, ҷанбаи амиқи публитсистӣ ва таъсиргузори доранд. Маводҳое, ки дар жанрҳои таҳлилӣ ҷой шудаанд, ба тарзи дарки предмет, инъикоси воқеиятҳо, миқёси хулосаҳову умумиятдиҳӣ ва хусусияти услубии воситаҳои баёну тасвир фарқ мекунаанд. Аз омӯзиш маълум гардид, ки нашрия бештар ба ҷопи мухбирнома, табсира, суҳбат, хулосаи матбуот, мақола ва нигориш диққат додааст”**.

Фасли сеюми боби сеюм **“Муаррифии корномаи шахс дар жанрҳои лавҳаву очерк”** унвон дошта дар он диссертант кӯшиш ба харҷ додааст, ки така ба таҳлили маводи дар ин рӯзнома нашршуда ба хулосаи зарурӣ омада,

чунин гӯяд: “Муаррифии корномаи шахс ба воситаи осори публитсистию бадеӣ яке аз василаҳои шинохти ҳақиқати зиндагӣ ва амалу кирдори инсонҳои касбу кори гуногун мебошад, ки бо тасвири образнок дар жанрҳои лавҳаву очерк инъикос мешавад. Лавҳаҳо ва очеркҳои рӯзномаи “Садои мардум”, аз назари хусусияти, жанри қобили мулоҳиза буда, тасвир ва муаррификунандаи корномаи шахс дар заминаи воқеиятҳои иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистон мебошанд”.

Хулоса ва натиҷагирҳои диссертант дар баҳши “Хулоса”-и диссертатсия дар 20 банд манзур гардида, аксари онҳо натиҷаи баррасиҳои бобу фаслҳои диссертатсия мебошанд. Рӯйхати адабиёти истифодакардаи диссертант мувофиқи меъёр ва талаботи феҳрастнигорӣ танзим гардидааст.

Дар диссертатсияи тақризшаванда дар баробари дастовардҳои илмӣ баъзе камбудиҳо низ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор хоҳанд шуд:

1. Дар баҳши дараҷаи пажӯҳиши мавзӯ адабиёти зиёд номбар шудааст, ки дуруст мебошад. Ба назари мо, агар унвончӯ баъзе аз адабиётро мухтасаран шарҳ меод, дараҷаи илмӣ кор боз ҳам баланд мегардид.

2. Унвони фасли дуҷуми боби аввали диссертатсия – “Марҳилаҳои ташаккул ва таҳаввули рӯзномаи “Садои мардум” пас аз Истиқлоли давлатии Тоҷикистон” андаке ислоҳ меҳавад. Ба андешаи мо, унвони ин фаслро дар шакли “Марҳилаҳои ташаккул ва таҳаввули рӯзномаи “Садои мардум”” таҳрир намудан дурустар мебуд, зеро фаъолияти ин нашрия, асосан дар замони истиқлолияти кишвар рост меояд.

3. Ба назари мо, аз он сабаб ки “Садои мардум” рӯзномаи парлумонӣ асту онро метавон рӯзномаи соҳавӣ низ номид, як фасли нав дар боби якум зери унвони “Пайдоиш ва ташаккули рӯзномаҳои соҳавии тоҷик” илова намуда, аз таърихи пайдоишу ташаккули аввалин рӯзномаҳои соҳавии тоҷик маълумот дода, дар муқоиса фарқияту бартарии рӯзномаи “Садои мардум” ба пажӯҳиш қашида мешуд, диссертатсия боз ҳам мукамал мегашт.

4. Фасли дуҷуми боби сеюм “Мавқеи жанрҳои таҳлилӣ дар баррасии масъалаҳои сиёсӣ ва иҷтимоӣ” ном дошта, маводи дар жанрҳои таҳлилӣ таҳияшудаи рӯзномаи “Садои мардум” ба таҳлил қашида шудаанд. Ба андешаи мо, дар ин фасл нисбат ба баъзе маводи дар қолаби жанри нигориш ба таҳлил қашидашуда то андозае ба умумигӯӣ роҳ дода шудааст. Талаботи жанри нигориш он аст, ки якчанд рӯйдоду воқеаҳои ба як мавзӯ дахлдоштаи як давраи муайян аз як ҳафта сар карда то як муҳлати муайян ба таҳлил қашида шуда, аз он хулосабарории мантиқӣ ба даст оварда мешавад. Баъзе маводи ба жанри нигориш мансубдонистаи унвончӯ ба жанри тафсир

мутаалиқ буда, дар он як рӯйдоди ба як мавзуъ дахлдошта шарҳу эзоҳ дода шудаанд, ки ба жанри нигориш камтар иртибот доранд.

5. Дар диссертатсия дар баробари услуби илмӣ услуби публитсистӣ низ ба мушоҳида расида, дар саҳифаҳои алоҳидаи он баъзан ғалатҳои имлоӣ ва техникӣ ба назар мерасанд, ки ислоҳи он ба манфиати кор хоҳад шуд.

Норасоиҳои зикргардида ҷузъӣ буда, дар умум, арзиши илмии кори диссертатсионии Султонов Муҳаммадато Исоевичро халалдор намесозанд. Диссертант вазифаҳои дар назди хеш гузоштаашро дар сатҳи зарурӣ ба анҷом расонидааст.

Мутобиқати тахассуси илмии докталаб бо дараҷаи илмӣ. Диссертатсияи Султонов Муҳаммадато Исоевич дар мавзуи «“Садои мардум” – ҳамчун нашрияти парламентӣ» ба талаботи бандҳои 31, 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти рақами № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ сазовор мебошад.

Автореферати диссертатсия ва маводи интишорнамудаи муаллиф фарогири муҳтавои асосии диссертатсия буда, аз 6 мақолаи нашршуда 4 номгӯйи он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъъ расидаанд. Мақолаҳои ба таъъ расонидаи унвонҷӯ аз нигоҳи мавзуъ ва масъалагузорӣ муҳим ва аҳамиятнок буда, ифодагари қобилият ва маҳорати таҳқиқии ӯ мебошанд.

Хулоса, диссертатсияи Султонов Муҳаммадато Исоевич бо аҳамияти мавзуъ, навгониҳои илмӣ, арзиши назарӣ амалӣ ва вусъати таҳқиқи масъалаҳои ба миён гузошташуда ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии дархостшаванда сазовор аст.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

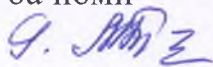
Тақриз аз ҷониби доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи журналистикаи телевизион ва радиошунавонии МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода” Муъминҷонов Зулфиддин омода гардида, дар ҷаласаи кафедраи мазкур санаи 28-уми апрели соли 2025 муҳокима ва тасдиқ шудааст.

Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 7 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ:
тарафдор – 7 нафар, зид – “нест”, бетараф – “нест”.

Суратҷаласаи № 2, аз 28.04.2025.

Раиси ҷаласа:

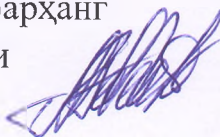
номзади илмҳои филологӣ, дотсент,
мудир кафедраи журналистикаи
телевизион ва радиошунавонии
МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг
ва санъати Тоҷикистон ба номи
Мирзо Турсунзода”



Галимова Моҳинур

Эксперт:

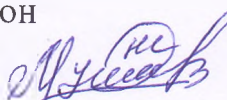
доктори илмҳои филологӣ, профессори
кафедраи журналистикаи
телевизион ва радиошунавонии
МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг
ва санъати Тоҷикистон ба номи
Мирзо Турсунзода”



Муъминҷонов Зулфиддин

Котиби илмӣ ҷаласа:

доктори фалсафа (PhD) муаллими
калони кафедраи журналистикаи
телевизион ва радиошунавонии
МДТ “Донишқадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон
ба номи Мирзо Турсунзода”



Мулоева Нишона

Имзоҳои М. Галимова, З. Муъминҷонов

ва Н. Мулоеваро тасдиқ мекунам:

сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи М. Турсунзода”

Ҳамидова Зарина

Суроғи муассисаи пешбар:

734032, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Борбад, 73а.

Телефон: (+992 37) 231- 45- 45.

E-mail: www.ddst.tj

29 апрели соли 2025

